

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Відповідно до частин 6 та 7 статті 83 Конституції України (254к/96-ВР), статті 61 Регламенту Верховної Ради України (3547-15) повідомляємо про створення Антикризивої коаліції у Верховній Раді України V скликання між Фракцією Партії регіонів у Верховній Раді України, Фракцією Соціалістичної партії України у Верховній Раді України та Фракцією Комуністичної партії України у Верховній Раді України, у зв'язку з чим подаємо встановлені діючим законодавством документи.

ДОДАТОК:

1. Угода про створення Антикризивої коаліції у Верховній Раді України між Фракцією Партії регіонів у Верховній Раді України, Фракцією Соціалістичної партії України у Верховній Раді України та Фракцією Комуністичної партії України у Верховній Раді України - на 20 аркушах.

2. Списки членів депутатських фракцій, що сформували коаліцію, з особистими підписами народних депутатів - на 12 аркушах.

Від імені Фракції
Партії регіонів В.ЯНУКОВИЧ

Від імені Фракції
Соціалістичної партії України В.ЦУШКО

Від імені Фракції
Комуністичної партії України П.СИМОНЕНКО

7 липня 2006 року.

**Угода
про створення Антикризивої коаліції
у Верховній Раді України V скликання
між Фракцією Партії регіонів, Фракцією
Соціалістичної партії України та Фракцією
Комуністичної партії України**

ПРЕАМБУЛА

Ми, представники політичних сил, визнаючи волю і демократичний вибір Українського народу, спираючись на підтримку і довіру наших виборців, поділяючи спільну відповідальність за реалізацію надій і прагнень усіх громадян, а також сповідуючи цінності демократії, керуючись у своїх діях пріоритетом прав і свобод людини, принципом верховенства права і захистом національних інтересів держави, а також розуміючи критичний стан розвитку держави, соціально-економічної та політичної ситуації, заявляємо про створення Антикризивої коаліції у Верховній Раді України V скликання. Вона відкрита для приєднання до неї всіх парламентських фракцій та окремих народних депутатів.

Ми переконані, що Антикризива коаліція покликана забезпечити гідні умови життя і рівні можливості для всебічного розвитку кожного громадянина, зміцнення громадянського суспільства та утвердження ефективної й відповідальної влади на всіх рівнях, побудову конкурентоспроможної національної економіки та перетворення України на рівноправного члена спільноти розвинутих європейських держав.

З цією метою народні депутати, представники депутатських фракцій, укладають Угоду про створення Антикризивої коаліції у Верховній Раді України V скликання, що передбачає утворення парламентської більшості та формування коаліційного Уряду.

Сторони беруть на себе зобов'язання послідовно та неухильно втілювати в життя Програму діяльності Коаліції та дотримуватися у співпраці та прийнятті рішень положень Регламенту (3547-15), які є невід'ємними частинами даної Угоди.

Угода про створення Антикризивої коаліції у Верховній Раді України V скликання складається з таких частин: Преамбула; I. Програма Антикризивої коаліції, яка включає в себе Засади внутрішньої і зовнішньої політики; II. Регламент діяльності Коаліції.

Частина I

ПРОГРАМА

Програма Антикризивої коаліції побудована на принципах патріотизму, чесності та відкритості політичних процесів, професіоналізму та ефективності у прийнятті рішень. Програма відображає узгоджену позицію сторін.

Програма діяльності Антикризивої коаліції складається з Зasad внутрішньої і зовнішньої політики, які викладають її мету та пріоритетні завдання.

1.1. ЗАСАДИ ВНУТРІШНЬОЇ І ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

Засади внутрішньої і зовнішньої політики формулюють основоположні цілі Антикризивої коаліції, є погодженими пріоритетними завданнями для всіх її учасників, а саме - народних депутатів України, які входять до депутатських фракцій, - учасників даної Угоди, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України - та обов'язковими для врахування при розробці програми дій Уряду, визначень і концепцій законів, загальнодержавних програм, затвердження Державного бюджету України.

У СФЕРІ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ**1. Ефективний захист прав і свобод громадян:**

утвердження повноцінного громадянського суспільства, в якому людина всебічно розвивається і самореалізується;

забезпечення незалежної діяльності громадських організацій і рухів, збільшення їх впливу на прийняття суспільно важливих рішень;

забезпечення свободи слова та незалежності ЗМІ;

запровадження гендерної рівності.

2. Модернізація системи освіти та науки:

підготовка висококваліфікованих, творчих особистостей, які мають можливість опанувати нові передові знання та використовувати їх на благо суспільства;

реформування дошкільної освіти, що має будуватися на засадах багатоманітності, сприяння розвитку творчої індивідуальності дітей;

забезпечення доступності і безоплатності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам;

забезпечення демократизації та рівного доступу до якісної середньої освіти;

підвищення престижу освітянської праці;

розвиток вищої освіти;

підвищення ролі науки як основи розвитку в Україні ефективної "економіки знань";

реформування вітчизняної науки як стратегічного пріоритету для влади.

3. Культурний розвиток:

створення умов для реалізації творчого потенціалу людини і суспільства;

забезпечення для всіх громадян України рівних можливостей у задоволенні своїх культурно-духовних потреб;

відродження духовних цінностей українського народу, захист та примноження його культурних здобутків;

збереження та актуалізація національної культурної спадщини;

державний захист національної культурної індустрії (книговидання, кінематографія, мистецтво);

формування толерантного суспільства, утвердження свободи совісті та віросповідання;

інтеграція української культури у глобальні культурні процеси.

4. Забезпечення якісної і доступної медичної допомоги та динамічного розвитку системи охорони здоров'я:

реформування системи охорони здоров'я шляхом пріоритетного розвитку первинної медичної допомоги, діагностики різних видів захворювань та впровадження обов'язкового профілактичного догляду, створення єдиного простору доступних для всіх верств населення медичних послуг;

орієнтація на профілактику та попередження захворювань і здоровий стиль життя населення.

5. Державна політика у сфері фізичної культури і спорту:

забезпечення оптимальної рухової активності кожної людини впродовж усього життя як важливого чинника здорового способу життя, організації змістовного дозвілля;

сприяння максимальній реалізації здібностей обдарованих осіб у спорті, підвищення авторитету держави у світовому спортивному русі.

6. Забезпечення конституційних прав громадян на безпечне довкілля та вдосконалення національної екологічної політики:

стимулювання розвитку екобезпечних технологій;

посилення просвітницької діяльності населення щодо вимог екологічних норм і стандартів.

7. Перебудова системи соціального захисту населення та забезпечення відповідності соціальних стандартів потребам гідного життя людини:

реформування системи соціальних стандартів і пільг;

поліпшення соціального захисту дітей;

подолання демографічної кризи, досягнення сталого демографічного розвитку;

утвердження духовно і фізично здорової, матеріально забезпеченої та соціально благополучної сім'ї;

поетапне повернення боргів по заощадженнях громадян;

сприяння у реалізації творчих можливостей та ініціатив молоді, залучення її до активної участі у соціальному, економічному та гуманітарному розвитку країни.

8. Трансформація політики у сфері зайнятості та ринку праці, підвищення рівня життя широких верств населення:

подолання бідності;

перехід до нового соціального стандарту - мінімальної погодинної заробітної плати;

зменшення рівня соціального розшарування;

сприяння самозайнятості населення, сімейному підприємництву, малому та середньому бізнесу;

законодавче забезпечення сплати дивідендів міноритарним акціонерам;

скорочення трудової еміграції населення, державний захист громадян за кордоном;

спрощення умов для відкриття початкового бізнесу;

забезпечення розміру соціальних виплат, які є основним джерелом доходів, на рівні не нижчому за прожитковий мінімум;

ліквідація заборгованості по заробітній платі, недопущення її виникнення на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності.

9. Реформування системи пенсійного забезпечення:

створення умов для гідного життя людей похилого віку;

стимулювання розвитку недержавної системи пенсійного страхування.

10. Реформування житлово-комунального господарства.

У СФЕРІ ПОБУДОВИ СУЧАСНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

1. Завершення та удосконалення політичної реформи:

оптимізація розподілу повноважень між гілками влади, створення дієвого балансу стримувань і противаг;

чітке законодавче визначення статусу, механізмів формування та засад діяльності Президента України, Кабінету Міністрів України (прав та обов'язків Прем'єр-міністра України та інших членів Уряду), Верховної Ради України, законодавче врегулювання процедур здійснення ними повноважень;

розвиток парламентаризму і його інституційних основ: партійної системи та удосконалення пропорційної системи виборів до Верховної Ради України та місцевих рад, а також законодавче врегулювання статусу парламентської більшості (коаліції депутатських фракцій) та парламентської опозиції;

обмеження недоторканності народних депутатів України.

2. Впорядкування та поетапне скорочення необґрунтованих пільг державним службовцям, суддям і депутатам усіх рівнів.

3. Реформування вищого та центрального рівня органів виконавчої влади, створення нової моделі публічної адміністрації, демократизація влади, наближення її до потреб і запитів кожного громадянина. Реформування адміністративно-територіального устрою на принципах економічної доцільності та соціальної необхідності. Посилення ролі місцевого самоврядування. Реформування системи місцевої влади на принципах децентралізації та субсидіарності та приведення її у відповідність до загальноприйнятих європейських принципів, закладених в Європейській Хартії місцевого самоврядування (994_036), яка ратифікована Верховною Радою України (452/97-ВР). Доопрацювання із врахуванням вищевикладеного попередньо схваленого Верховною Радою України проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції щодо удосконалення системи місцевого самоврядування" (N 3207-1) та остаточне схвалення його із визначенням дати набрання чинності з 1 січня 2007 р.

4. Забезпечення доступного, якісного і справедливого судочинства.

5. Реформування правоохоронних органів, адвокатури, системи виконання судових рішень, нотаріату.

6. Запровадження Національної програми боротьби з корупцією.

7. Здійснення військової реформи та підвищення обороноздатності країни.

У СФЕРІ ПОБУДОВИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

1. Підвищення доходів, оплати праці на основі зростання продуктивності праці.

2. Забезпечення умов реалізації людського потенціалу нації відповідно до європейських стандартів.

3. Гарантування державою недоторканності прав власності та зміцнення інституту власності як основи ринкової системи господарювання.

4. Створення сприятливого середовища для розвитку та всебічна підтримка підприємництва.

5. Розвиток конкуренції як основного чинника підвищення ефективності економіки.

6. Сприяння процесам становлення національного капіталу як основи національної макроекономічної стабільності та конкурентоспроможності.

7. Детінізація економіки та легалізація капіталів некримінального походження.

8. Забезпечення стабільно низького рівня інфляції.

9. Підвищення ефективності управління грошовою пропозицією.

10. Узгодження бюджетної політики в Україні з цілями довгострокового економічного зростання та перетворення бюджетної політики на дієвий інструмент соціально-економічного розвитку в умовах ринкової економіки.

11. Проведення стабільної та раціональної податкової політики:

12. Інтенсифікація інвестиційної та інноваційної діяльності:

поліпшення інвестиційного клімату, заохочення інвестиційного спрямування коштів підприємств та населення;

забезпечення інноваційної складової інвестицій;

утвердження ефективної системи страхування інвестиційних ризиків;

стимулювання збільшення обсягів заощаджень громадян та спрямування цих коштів на інвестування економіки;

запровадження системи економічних стимулів для заохочення модернізації українського виробництва;

модернізація науково-технологічної сфери та формування мотивації суб'єктів господарювання до інновацій.

13. Активізація ресурсного потенціалу регіонів, забезпечення розвитку їх науково-технічного та інноваційного потенціалу, подолання депресивності територій.

14. Забезпечення ефективного використання державного майна, запровадження прозорого та ефективного механізму реалізації державою своїх прав власника та підвищення якості управління державним майном.

15. Встановлення оптимального співвідношення форм власності та організаційних моделей господарювання.

16. Розвиток ліквідного, прозорого та надійного фондового ринку.

17. Досягнення високого рівня енергетичної безпеки як складової національної безпеки України.

18. Формування конкурентоспроможного аграрного сектору.

Розробка і реалізація до 01.01.2008 необхідного комплексу заходів, що забезпечують умови функціонування ринку землі (зокрема завершення видачі актів на право власності на землю, виділення земельних ділянок в натурі, створення земельного кадастру, встановлення меж територіальних одиниць, проведення грошової оцінки землі, механізмів регулювання ринку землі тощо). Внесення до 01.12.2006 доповнень до Земельного кодексу України (2768-14), відповідно до яких не допускається реалізація правовідносин щодо продажу землі до завершення передбачених вище робіт.

19. Формування зовнішньоекономічної політики України на засадах пріоритетності національних економічних інтересів:

оптимізація стану платіжного балансу;

стимулювання експорту та виважене регулювання імпорту;

захист вітчизняних економічних інтересів за кордоном.

У СФЕРІ ЗДІЙСНЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

1. Здійснення зовнішньополітичного курсу відповідно до Конституції України (254к/96-ВР), чинного законодавства та загально визнаних принципів і норм міжнародного права.

2. Створення умов для набуття повноправного членства в Європейському Союзі. Завершення робіт по створенню Єдиного економічного простору.

3. Ухвалення рішення про вступ до НАТО виключно за правовими наслідками всеукраїнського референдуму.

4. Розвиток рівноправних та добросусідських відносин із Російською Федерацією та іншими сусідніми країнами.

5. Забезпечення дипломатичними та іншими засобами і методами, передбаченими міжнародним правом захисту суверенітету і безпеки, територіальної цілісності та непорушності державних кордонів України, її політичних торговельно-економічних, науково-технічних, культурних та інших інтересів, а також законних прав громадян України та її юридичних осіб за кордоном.

Частина II

РЕГЛАМЕНТ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

I. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ УТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

1.1. Коаліція - це добровільне об'єднання депутатських фракцій, яке формується у Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій. До складу Коаліції входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

1.2. Коаліція формується депутатськими фракціями, утвореними в порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України (3547-15).

1.3. Учасниками Коаліції є фракції Верховної Ради України, які прийняли рішення про вступ до Коаліції, рішення про що засвідчені підписами голів (заступників голів) фракцій. Коаліція передбачає також й індивідуальне членство, у тому разі, якщо народний депутат України поділяє засади створення і принципи функціонування Коаліції, але не є членом жодної з фракцій - учасників Коаліції. У цьому разі народний депутат України звертається з відповідною заявою до Ради Коаліції, яка виносить його заяву для прийняття рішення на Загальних зборах.

1.4. Коаліція вважається сформованою з моменту офіційного оголошення про це головуючим на пленарному засіданні на підставі поданих до апарату Верховної Ради України документів.

1.5. Основними завданнями Коаліції в сфері законодавчої діяльності є:

1.5.1. Ініціювання та розробка на основі Програми Коаліції проектів законів, постанов, звернень та їх внесення до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України, її комітетів, інших робочих органів. Коаліція підтримує тільки ті законопроекти та постанови, які пройшли узгодження в Уряді, консенсусом в Раді Коаліції та відповідають змісту угоди про створення Коаліції. Незгода фракції - учасника Коаліції підтримати законопроект, або інший проект рішення Верховної Ради є фактичним застосуванням права вето. Такий законопроект або рішення знімається з розгляду до повного узгодження всіма фракціями - учасниками Коаліції.

1.5.2. Формування та проведення узгодженої кадрової політики, контроль за ефективністю роботи призначених посадових осіб та забезпечення їх відповідальності перед Коаліцією

1.5.3. Експертиза законопроектів, що розглядаються у Верховній Раді України, ініціювання розробки та внесення зауважень та пропозицій до законопроектів, що подані на друге (третє) читання

1.5.4. Прийняття та поширення серед народних депутатів України, у Верховній Раді України, у засобах масової інформації заяв, звернень, інших документів, прийнятих Коаліцією.

1.6. Народний депутат України, член фракції, що входить до складу Коаліції, або народний депутат України, що входить до коаліції на індивідуальних засадах, має права, визначені Конституцією України (254к/96-ВР), Законом України "Про статус народного депутата України" (2790-12), Регламентом Верховної Ради України (3547-15), цією Угодою, іншими нормативними актами.

1.7. Для забезпечення діяльності Коаліції можуть бути утворені необхідні фахово-експертні, робочі та інші групи (із залученням фахівців у відповідних галузях), положення про які затверджуються Радою Коаліції.

II. КЕРІВНІ ОРГАНИ КОАЛІЦІЇ

2.1. Органами координації та взаємодії в Коаліції є:

2.1.1. Загальні збори Коаліції.

2.1.2. Рада Коаліції.

2.2. Загальні збори Коаліції.

2.2.1. Загальні збори Коаліції складаються з народних депутатів України - членів фракцій, що входять до Коаліції, а також народних депутатів України, щодо яких прийнято рішення про індивідуальне членство.

2.2.2. Загальні збори Коаліції збираються не рідше, ніж раз на одну парламентську сесію та за необхідністю.

2.2.3. Загальні збори Коаліції розглядають проекти рішень після узгодження позицій депутатськими фракціями - учасниками коаліції на Раді коаліції.

2.2.4. До виключних повноважень Загальних зборів Коаліції належать наступні питання:

2.2.4.1. Прийом нових членів до Коаліції (щодо окремих народних депутатів - простою більшістю голосів депутатів - членів коаліції; щодо фракцій - не менш як двома третинами голосів депутатів - членів коаліції).

2.2.4.2. Розгляд питання про внесення пропозицій стосовно кандидатур Прем'єр-міністра України, інших членів Кабінету Міністрів України. При цьому кандидатура на посаду Прем'єр-міністра України вважається схваленою, якщо за неї проголосувало більше половини народних депутатів України, що входять до складу Коаліції.

2.2.4.3. Обговорення та прийняття рішень щодо розбіжностей, спорів, що виникли між учасниками Коаліції, якщо їх розв'язання неможливе на Раді Коаліції.

2.2.4.4. Припинення діяльності Коаліції.

2.2.4.5. Виключення зі складу коаліції депутатів, що входять до коаліції.

2.2.4.6. Загальні збори Коаліції мають право вирішувати і будь-які інші питання, пов'язані з діяльністю коаліції в порядку, визначеному цією Угодою.

2.2.5. Загальні збори Коаліції є правомочними, якщо в них беруть участь не менше половини народних депутатів України кожної фракції - учасника Коаліції. Загальні збори Коаліції скликаються позачергово на вимогу Координатора Коаліції, Ради Коаліції, не менш як 1/3 від чисельного складу кожної депутатської фракції - учасника Коаліції, а також народних депутатів України, стосовно яких прийнято рішення щодо індивідуального членства шляхом письмового повідомлення кожного депутата - члена Коаліції.

2.2.6. Рішення Загальних зборів Коаліції приймаються виключно на їх засіданнях. Рішення Загальних зборів Коаліції вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини загальної чисельності кожної фракції, що є учасником Коаліції.

2.2.7. На Загальних зборах Коаліції, засіданнях Ради Коаліції обов'язково ведуться протоколи, які підписуються головами депутатських фракцій, що входять до Коаліції. Протоколи оформлюються у триденний термін з дня завершення Загальних зборів.

2.3. Координатор Коаліції.

2.3.1. Обов'язки координатора Коаліції почергово, на кожній сесії Верховної Ради України, виконують керівники депутатських фракцій, що входять до складу Коаліції. На період відсутності координатора його повноваження виконує керівник фракції, який має бути координатором на наступній сесії Верховної Ради України. Черговість виконання повноважень координатора Коаліції визначається на весь термін повноважень Верховної Ради України V скликання за домовленістю керівників депутатських фракцій, що входять до складу Коаліції.

2.3.2. Функції та обов'язки координатора Коаліції:

2.3.2.1. Організовує діяльність Коаліції.

2.3.2.2. Головує на засіданнях Загальних зборів Коаліції, Ради Коаліції.

2.3.2.3. Скликає позачергові і проводить чергові (позачергові) Засідання Коаліції.

2.3.2.4. Повідомляє Голову Верховної Ради України, керівні органи Верховної Ради України про склад Коаліції, її цілі, прийняті рішення тощо.

2.3.2.5. Робить погоджені заяви від імені Коаліції.

2.3.2.6. Координує роботу Секретаріату Коаліції.

2.3.2.7. Вносить подання про призначення на посаду та звільнення з посади керівника та працівників Секретаріату Коаліції за погодженням з Радою Коаліції.

2.3.2.8. Здійснює контроль за виконанням рішень Коаліції, Ради Коаліції.

2.4. Рада Коаліції.

2.4.1. Рада Коаліції складається з голів депутатських фракцій - учасників Коаліції та п'яти представників від кожної фракції - учасника Коаліції.

2.4.2. Формою роботи Ради Коаліції є засідання.

2.4.3. На засіданнях Ради Коаліції головує Координатор Коаліції.

2.4.4. Організовує роботу Ради Коаліції Координатор Коаліції шляхом проведення регулярних засідань, нарад, систематичних консультацій та узгоджень.

2.4.5. Засідання Ради Коаліції можуть відбуватися за участю Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України та інших спеціально запрошених осіб.

2.4.6. При розгляді проектів рішень Верховної Ради України, на засіданнях Ради Коаліції доповідають відповідні голови чи заступники голів відповідних комітетів - члени коаліції.

2.4.7. Рішення Ради Коаліції приймаються консенсусом, при чому кожна з фракцій - учасників Коаліції має один голос.

2.4.8. Засідання Ради Коаліції відбуваються за потребою, але не рідше одного разу на тиждень напередодні сесійного засідання Верховної Ради України та чергових засідань Кабінету Міністрів України.

2.4.9. Рада Коаліції:

2.4.9.1. Здійснює оперативне координування діяльності Коаліції.

2.4.9.2. Виробляє спільну позицію Коаліції щодо законотворчої діяльності у Верховній Раді України або інших питань порядку денного.

2.4.9.3. Приймає рішення про узгодження кандидатур на посади Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, інших посадових осіб, які призначаються чи згода на призначення яких надається Верховною Радою України, для остаточного схвалення цих рішень загальними зборами коаліції.

2.4.9.4. Щомісяця розглядає діяльність Кабінету Міністрів України на предмет виконання цієї Угоди, оцінює соціально-економічну ситуацію в країні.

2.4.9.5. Узгоджує кандидатури на посади голів комітетів Верховної Ради України.

2.4.9.6. Затверджує перспективні та поточні плани роботи Коаліції.

2.4.9.7. Приймає попереднє рішення щодо включення або виключення із Коаліції її членів, яке виноситься на затвердження Загальних зборів Коаліції.

2.4.9.8. Приймає попереднє рішення про реорганізацію Коаліції, яке виноситься на затвердження Загальних зборів Коаліції.

2.4.9.9. Виконує інші функції, які надаються Раді Коаліції за рішенням Загальних зборів Коаліції.

2.4.10. Виходячи з програмних та організаційних принципів Коаліції, Рада Коаліції може самостійно приймати заяви, звернення, поширювати інформаційні, аналітичні та інші матеріали.

III. РОЗГЛЯД КОАЛІЦІЄЮ КАДРОВИХ ПИТАНЬ

3.1. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) вносить погоджені пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України. Розгляд питання про внесення пропозиції щодо кандидатури Прем'єр-міністра України попередньо здійснюється у фракціях - учасниках Коаліції.

3.2. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) вносить погоджені пропозиції Прем'єр-міністру України щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України. Розгляд питання про внесення пропозиції щодо кандидатури до складу Кабінету Міністрів України попередньо здійснюється у фракціях - учасниках Коаліції.

3.3. Питання про внесення пропозицій стосовно кандидатур Прем'єр-міністра України, інших членів Кабінету Міністрів України розглядається на Загальних зборах Коаліції тільки після попереднього прийняття рішення про погодження кандидатур Радою Коаліції.

IV. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ

- 4.1. Коаліція може проводити з Президентом України консультації з будь-яких питань, що становлять державний та суспільний інтерес.
- 4.2. Коаліція проводить з Президентом України обов'язкові консультації з таких питань:
- 4.2.1. Внесення пропозиції щодо кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України.
- 4.2.2. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посаду Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України.
- 4.2.3. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посади керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, які за процедурою призначення відносяться до його компетенції.
- 4.3. Коаліцію на консультаціях з Президентом України представляє Рада Коаліції.
- 4.4. У консультаціях Коаліції з Президентом України можуть брати участь Голова Верховної Ради України та Прем'єр-міністр України.

V. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ УКРАЇНИ, КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

- 5.1. Коаліція проводить з Прем'єр-міністром України консультації з будь-яких питань, що становлять державний та суспільний інтерес.
- 5.2. Коаліція взаємодіє з Прем'єр-міністром України шляхом проведення обов'язкових консультацій з питань:
- 5.2.1. Внесення пропозицій щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України.
- 5.2.2. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посади керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, керівників державних підприємств, установ, організацій, які призначаються Кабінетом Міністрів України.
- 5.2.3. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посади голів місцевих державних адміністрацій.
- 5.2.4. Внесення пропозицій щодо звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України, керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, голів місцевих державних адміністрацій, керівників державних підприємств, установ, організацій, які призначаються Кабінетом Міністрів України.
- 5.3. Коаліцію на консультаціях з Прем'єр-міністром України представляє Рада Коаліції.
- 5.4. Кабінет Міністрів України надсилає Раді Коаліції для депутатських фракцій - учасників Коаліції проекти порядку денного рішень та супровідних матеріалів до засідання Кабінету Міністрів України не пізніше як за три дні до засідання Кабінету Міністрів України.
- 5.5. Прем'єр-міністр України погоджує з Радою Коаліції план законопроектних робіт Уряду та спільно визначає ключові положення законопроектів, що будуть вноситися на розгляд Верховної Ради України.
- 5.6. Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України утримуватимуться від прийняття урядових рішень, які можуть викликати протиріччя в Коаліції, суперечать програмним засадам діяльності Коаліції.
- 5.7. У консультаціях Коаліції з Прем'єр-міністром України може брати участь Голова Верховної Ради України.
- 5.8. Кабінет Міністрів України може внести на розгляд Ради Коаліції питання щодо звільнення міністра у зв'язку з непрофесійним виконанням ним своїх обов'язків.

VI. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ГОЛОВОЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

- 6.1. Коаліція проводить з Головою Верховної Ради України консультації з наступних питань:
- 6.1.1. Формування порядку денного роботи Верховної Ради України.

6.1.2. Формування календарного плану роботи Верховної Ради України.

6.1.3. Проведення парламентських слухань та Днів Уряду у Верховній Раді України.

VII. ПОГОДЖУВАЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ

7.1. У разі виникнення розбіжностей між позиціями учасників Коаліції, учасниками Коаліції та Кабінетом Міністрів України застосовуються погоджувальні процедури, які розпочинаються без спеціального рішення Ради Коаліції за ініціативою будь-якої фракції, що входить до Коаліції, шляхом укладання протоколу розбіжностей та опрацювання змісту розбіжностей.

7.2. Погоджувальні процедури включають:

7.2.1. Створення погоджувальної групи з представників фракцій, що входять до Коаліції (по 3 представники від кожної фракції - учасника Коаліції), Кабінету Міністрів України (у разі наявності розбіжностей Коаліції з Кабінетом Міністрів України).

7.2.2. Визначення предмету розгляду погоджувальної групи та терміну її роботи.

7.2.3. Розгляд питання погоджувальною групою, до роботи якої можуть долучатися також зовнішні експерти.

7.2.4. Прийняття висновків погоджувальною групою та винесення проекту рішення на розгляд Ради Коаліції.

7.2.5. Прийняття Радою Коаліції рішення зі спірного питання.

7.3. У разі неприйняття рішення Радою Коаліції з питання, яке викликало розбіжності, Коаліція, а також Кабінет Міністрів України утримуються від одноосібного та непогодженого прийняття рішення з такого питання.

У цьому випадку Рада Коаліції зобов'язана зібрати Загальні збори Коаліції на вимогу хоча б однієї з фракцій - учасників Коаліції.

VIII. ЕТИКА ПОВЕДІНКИ В КОАЛІЦІЇ

8.1. Прем'єр-міністр, Голова Верховної Ради та його заступники, міністри, посадовці, народні депутати України - члени фракцій, що входять до складу Коаліції, у своїх діях, пов'язаних з виконанням повноважень, на засіданнях Верховної Ради України, в процесі роботи в Комітетах і комісіях, на посадах, при виступах в засобах масової інформації керуються програмними принципами та рішеннями керівних органів Коаліції, прийнятими в установленому порядку. Не допускається публічна дискредитація офіційних рішень органів Коаліції, Кабінету Міністрів та посадових осіб.

8.2. Після прийняття офіційного рішення керівними органами Коаліції чи Коаліційного Уряду учасники Коаліції зобов'язані їх виконувати або залишити відповідні посади за власним бажанням у зв'язку з неприйняттям політичного курсу Коаліції. Будь-який посадовець, який порушив цей принцип, мусить бути замінений в обов'язковому порядку протягом двох тижнів з моменту прийняття рішення про це загальних зборів Коаліції без порушення кадрових квот фракцій - учасників Коаліції. Відповідне рішення ухвалюється Радою Коаліції консенсусом після відповідного обговорення у фракціях.

8.3. Фракції - учасники Коаліції своїм рішенням можуть відкликати будь-яку посадову особу, делеговану на цю посаду від учасника Коаліції, з займаної посади та запропонувати нову кандидатуру.

IX. СЕКРЕТАРІАТ КОАЛІЦІЇ

9.1. Організаційно-технічне та інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Коаліції покладається на Секретаріат Коаліції. Діяльність Секретаріату регламентується законодавством України, Регламентом Верховної Ради України (3547-15), Положенням про Секретаріат Коаліції, яке затверджується Радою Коаліції.

9.2. Секретаріат Коаліції забезпечує координацію з секретаріатами фракцій, що входять до Коаліції шляхом обміну інформацією, аналітичними матеріалами, консультаціями тощо. Секретаріат Коаліції обов'язково надсилає Фракціям, що входять до Коаліції, прийняті Загальними зборами Коаліції та Радою Коаліції рішення не пізніше як через 48 годин після їх прийняття.

X. ЗМІНИ У СКЛАДІ КОАЛІЦІЇ

10.1. Депутатська фракція, яка не є учасником Коаліції, або народний депутат України, який не є членом жодної з фракцій - учасників Коаліції, може за своїм бажанням та за згодою Коаліції увійти до її складу, приєднавшись до коаліційної угоди. Порядок надання згоди на входження до Коаліції визначається цією Угодою.

10.2. Депутатська фракція має право в будь-який час вийти зі складу Коаліції, попередивши про це письмовою заявою на засіданні Ради Коаліції не менше ніж за десять днів до дати виходу, а також підтвердивши це письмовою заявою керівників інших коаліційних депутатських фракцій не менше ніж за десять днів до дати виходу. Протягом зазначених строків така депутатська фракція в будь-який час має право в письмовій формі відкликати свою заяву. Якщо депутатська фракція не відкликала своєї заяви, головуючий на першому після закінчення десятиденного строку пленарному засіданні оголошує про вихід депутатської фракції з Коаліції.

ХІ. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

11.1. Діяльність Коаліції припиняється у разі:

11.1.1. Припинення повноважень Верховної Ради України відповідного скликання.

11.1.2. Виходу фракції або фракцій зі складу Коаліції.

11.1.3. Зменшення чисельного складу Коаліції до кількості народних депутатів, меншої ніж визначено Конституцією України (254к/96-ВР).

11.1.4. Прийняття коаліцією рішення про припинення своєї діяльності.

Від імені Фракції
Партії регіонів

В. Янукович .

Від імені Фракції
Соціалістичної партії України

В. Цушко .

Від імені Фракції
Комуністичної партії України

П. Симоненко .

7 липня 2006 року.

АНТИКРИЗОВА КОАЛІЦІЯ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

До Антикризивої коаліції увійшли
238 народних депутатів України

Депутатська фракція Партії регіонів:
186 народних депутатів України

Депутатська фракція Соціалістичної партії України:
29 народних депутатів України

Депутатська фракція Комуністичної партії України:
21 народний депутат України

Від депутатської фракції блоку "Наша Україна":
2 народних депутати України

Додатково:

10 липня 2006 р. подав заяву на вступ від депутатської фракції "Блок Юлії Тимошенко":
1 народний депутат України

**Про свій вступ до Антикризивої коаліції
заявили народні депутати:**

від депутатської фракції Партії регіонів:

1. Янукович Віктор Федорович
2. Азаров Микола Янович
3. Андрос Сергій Олександрович
4. Антемюк Анатолій Дмитрович
5. Антипенко Ірина Вікторівна
6. Аркаллаєв Нуруліслам Гаджиевич

7. Ахметов Рінат Леонідович
8. Бахтеєва Тетяна Дмитрівна
9. Бевзенко Валерій Федорович
10. Берташ Василь Михайлович
11. Біба Василь Тимофійович
12. Білий Олексій Петрович
13. Богатирьова Раїса Василівна
14. Богуслаєв Вячеслав Олександрович
15. Болдирєв Юрій Олександрович
16. Бондар Володимир Олексійович
17. Бондаренко Віктор Вікторович
18. Бондаренко Олена Анатоліївна
19. Бондик Валерій Анатолійович
20. Борт Віталій Петрович
21. Бронніков Володимир Костянтинівич
22. Бурлаков Павло Миколайович
23. Васильєв Олександр Андрійович
24. Вернидубов Іван Васильович
25. Вечерко Володимир Миколайович
26. Вілкул Олександр Юрійович
27. Воропаєв Юрій Миколайович
28. Галуненко Олександр Васильович
29. Герман Ганна Миколаївна
30. Геллер Євгеній Борисович
31. Горбаль Василь Михайлович
32. Горбатюк Анатолій Олексійович
33. Грицак Василь Миколайович
34. Гуменюк Ігор Миколайович
35. Гусаров Сергій Миколайович
36. Дарда Олександр Панасович
37. Дейч Борис Давидович
38. Демянко Микола Іванович
39. Джарти Василь Георгійович
40. Джига Микола Васильович
41. Євтухов Василь Іванович
42. Єфремов Олександр Сергійович
43. Журавко Олексій Валерійович
44. Забарський Владислав Валерійович
45. Заблоцький Віталій Петрович
46. Засуха Тетяна Володимирівна
47. Зац Олександр Вікторович
48. Зварич Ігор Теодорович
49. Звягільський Юхим Леонідович
50. Злочевський Микола Владиславович
51. Зубанов Володимир Олександрович
52. Іванов Володимир Михайлович
53. Ілляшов Григорій Олексійович
54. Ісаєв Леонід Олексійович
55. Калашніков Олег Іванович
56. Калетнік Григорій Миколайович
57. Калюжний Віталій Анатолійович
58. Кальніченко Ігор Вікторович
59. Кальцев Сергій Федорович
60. Каракай Юрій Васильович
61. Карпачова Ніна Іванівна
62. Кий Сергій Вікторович
63. Кириченко Людмила Федорівна
64. Кисельов Василь Олексійович
65. Ківалов Сергій Васильович
66. Климець Павло Анатолійович
67. Клімов Леонід Михайлович
68. Ключев Андрій Петрович
69. Ключев Сергій Петрович
70. Ковалевська Юлія Сергіївна
71. Ковальова Юлія Вікторівна

72. Кожара Леонід Олександрович
73. Козак Володимир Васильович
74. Козаков Ігор Володимирович
75. Козуб Олександр Андрійович
76. Колесніков Борис Вікторович
77. Колесніченко Вадим Васильович
78. Колоцей Юрій Олександрович
79. Комар Микола Степанович
80. Кондратьєва Тетяна Василівна
81. Корж Віктор Петрович
82. Корж Павло Петрович
83. Коржев Анатолій Леонідович
84. Корсаков Олексій Якович
85. Костусєв Олексій Олексійович
86. Кравцов Олександр Олегович
87. Круглов Микола Петрович
88. Кукоба Анатолій Тихонович
89. Кушнар'єв Євгеній Петрович
90. Ландик Валентин Іванович
91. Ландік Володимир Іванович
92. Лапін Євген Васильович
93. Ларін Сергій Миколайович
94. Ледида Олександр Олександрович
95. Лелюк Олексій Володимирович
96. Лещинський Олександр Михайлович
97. Лещинський Олександр Олегович
98. Лисов Ігор Володимирович
99. Литвинов Леонід Федорович
100. Личук Володимир Іванович
101. Лісін Микола Павлович
102. Лук'янов Владислав Валентинович
103. Лукаш Олена Леонідівна
104. Майборода Сергій Федотович
105. Макеєнко Володимир Володимирович
106. Малишев Володимир Степанович
107. Мальцев Володимир Олександрович
108. Маньковський Григорій Володимирович
109. Матвійчук Едуард Леонідович
110. Матюха Валерія Валеріївна
111. Мельник Петро Володимирович
112. Мельник Станіслав Анатолійович
113. Мироненко Михайло Іванович
114. Мірошніченко Юрій Романович
115. Момот Сергій Васильович
116. Муц Орест Павлович
117. Наконечний Володимир Леонтієвич
118. Нетецька Олена Анатоліївна
119. Орлов Андрій Вікторович
120. Павленко Едуард Іванович
121. Панасовський Олег Григорович
122. Пачесюк Сергій Никонович
123. Пеклушенко Олександр Миколайович
124. Петров Борис Федорович
125. Петросов Валерій Альбертович
126. Пехота Володимир Юлійович
127. Писарчук Петро Іванович
128. Пінчук Андрій Павлович
129. Піскун Святослав Михайлович
130. Плотніков Олексій Віталійович
131. Попеску Іван Васильович
132. Потапов Василь Іванович
133. Прасолов Ігор Миколайович
134. Пригодський Антон Вікентійович
135. Присяжнюк Микола Володимирович
136. Притика Дмитро Микитович

137. Прокопенко Віктор Євгенович
138. Прутнік Едуард Анатолійович
139. Пшонка Артем Вікторович
140. Радзівський Олексій Васильович
141. Рибак Володимир Васильович
142. Рижук Сергій Миколайович
143. Римарук Олександр Іванович
144. Романюк Микола Прокопович
145. Руднік Анатолій Андрійович
146. Савчук Олександр Володимирович
147. Саламатін Дмитро Альбертович
148. Самойленко Юрій Павлович
149. Самофалов Геннадій Григорович
150. Сандлер Дмитро Михайлович
151. Сафіуллін Равіль Сафович
152. Святаш Дмитро Володимирович
153. Селіваров Андрій Борисович
154. Синиця Артем Миколайович
155. Сівкович Володимир Леонідович
156. Скубашевський Станіслав Валеріанович
157. Скудар Георгій Маркович
158. Слаута Віктор Андрійович
159. Слободянюк Володимир Йосипович
160. Смітюх Григорій Євдокимович
161. Стоян Олександр Миколайович
162. Сулковський Павло Гнатович
163. Сухий Ярослав Михайлович
164. Табачник Яків Піневич
165. Тедеев Ельбрус Сосланович
166. Тихонов Віктор Миколайович
167. Тулуб Сергій Борисович
168. Турманов Віктор Іванович
169. Фесенко Леонід Іванович
170. Хара Василь Георгійович
171. Хомутиннік Віталій Юрійович
172. Цапюк Степан Кирилович
173. Царьов Олег Анатолійович
174. Цюрко Петро Іванович
175. Черноморов Олександр Миколайович
176. Чертков Юрій Дмитрович
177. Чечетов Михайло Васильович
178. Чмир Юрій Павлович
179. Чорновіл Тарас В'ячеславович
180. Шенцев Дмитро Олексійович
181. Шкіря Ігор Миколайович
182. Щербань Артем Володимирович
183. Ядуха Василь Степанович
184. Янковський Микола Андрійович
185. Янукович Віктор Вікторович
186. Ярощук Володимир Іванович

від депутатської фракції Соціалістичної партії України:

1. Баранівський Олександр Петрович
2. Бойко Володимир Семенович
3. Бокий Іван Сидорович
4. Бондарчук Іван Миколайович
5. Бугаєць Анатолій Олександрович
6. Бульба Степан Степанович
7. Волга Василь Олександрович
8. Гончаров Михайло Олександрович
9. Данілін Микола Олексійович
10. Деркач Андрій Леонідович
11. Кузьменко Сергій Леонідович
12. Кунченко Олексій Петрович

13. Матвієнков Сергій Анатолійович
14. Мендусь Ярослав Петрович
15. Мордовець Леонід Михайлович
16. Ніколаєнко Станіслав Миколайович
17. Поляков Василь Леонідович
18. Рудьковський Микола Миколайович
19. Садовий Микола Ілліч
20. Семенюк Валентина Петрівна
21. Сільченко Василь Андрійович
22. Сподаренко Іван Васильович
23. Тарасов Володимир Володимирович
24. Філіндаш Євген Васильович
25. Цушко Василь Петрович
26. Червонописький Сергій Васильович
27. Чмирь Сергій Михайлович
28. Чукмасов Сергій Олександрович
29. Шибко Віталій Якович

від депутатської фракції Комуністичної партії України:

1. Александровська Алла Олександрівна
2. Алексєєв Ігор Вікторович
3. Бабурін Олексій Васильович
4. Борщевський Віктор Валентинович
5. Герасимов Іван Олександрович
6. Голуб Олександр Володимирович
7. Грач Леонід Іванович
8. Заклунна-Мироненко Валерія Гавриїлівна
9. Кілінкаров Спірідон Павлович
10. Кравченко Микола Васильович
11. Мармазов Євген Васильович
12. Мартинюк Адам Іванович
13. Матвєєв Валентин Григорович
14. Наливайко Анатолій Михайлович
15. Оплачко Володимир Миколайович
16. Парубок Омелян Никонович
17. Пономаренко Георгій Григорович
18. Самойлик Катерина Семенівна
19. Симоненко Петро Миколайович
20. Ткаченко Олександр Миколайович
21. Цибенко Петро Степанович

від депутатської фракції блоку "Наша Україна":

1. Волков Олександр Анатолійович
2. Заплатинський Володимир Михайлович

від депутатської фракції "Блок Юлії Тимошенко":

1. Зубик Володимир Володимирович

Публікації документа

- **Голос України** від 14.07.2006 – № 128

